No. 1213 Zaterdag 30 Maart 1907. 24ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0.20,

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta **fl. 2,— pa tres** luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi **Curaçao, Bonaire i Aruba** fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 29 Maart.

PASCHEN.

Als er eens eene bruid was, die haren bruidegom teeder beminde en zich in zijn bezit gelukkig gevoelde, wat zou zij doen, als zij vernam, **dat** de beminde haars harten na **smartelijk** lijden haar ontvallen was **door** den dood? Wien zal het **ver**wonderen, dat zij zich hult in **rouw**kleederen, dat hare blijde gezangen **verstommen**, dat zij klaag- en treurliederen aanheft, zich van alle feesten onthoudt? Zij treurt om het **verlies**, dat zij geleden heeft, zij is **over niets** anders te spreken, zij **vast**, en alleen reeds met haar te **zien**, krijgt iedereen den indruk: „zie, **hoe** zij gebukt gaat onder haar leed!"

Doch zie, op eens legt die bruid **haar** rouwgewaad af. Haar gelaat **straalt** van vreugde. Blijde gezangen stroomen van hare lippen, zij **vlecht** zich bloemen in het haar, **zij** tooit zich op haar schoonst; zij noodigt iedereen uit om blijde te **zijn**, in één woord, zij jubelt en juicht **als** de gelukkigste der wereld. Maar **wat** is er dan gebeurd? Van waar die **verandering**?

O, zij zelve jubelt het uit: De bruidegom, dien zij gestorven waande, **is** niet dood, maar leeft!

En zie de uitwerking van dat **woord**: hij leeft! Het doet de droefheid in vreugde veranderen, het brengt blij licht in de droeve duisternis, het **brengt** lente, bloeiende lente, waar **eerst** slechts kille winter was.

Wij hebben nog dezer dagen eenzelfde geschiedenis onder onze oogen zien afspelen. 't Is de geschiedenis der Kerk van Jesus Christus.

O, hoe treurde zij in de dagen van de Vasten om het lijden en den dood **van** haren Bruidegom! Zij bekleedde zich met rouwgewaad; slechts **treurzangen** weerklonken door de **heilige** gewelven, zij wilde van geen **feesten** hooren, zij vastte en was **bedroefd**. Doch zie, pas heeft in **hare** ooren de blijde mare weerklonken: „Christus leeft; wat zoekt gij den Levende onder de dooden?" of **aanstonds** verandert zij van aanschijn; schitterende plechtgewaden, bloemen in overvloed, geurige wierook, blijde gezangen, alleluja's zonder tal en zonder einde, alles moet medewerken om hare vreugde uit te drukken, en den jubel haars harten te vertolken. De Christenen spoeden zich ter kerke en juichen met de Bruid van Christus: Hij, die dood gewaand werd, is weer levend. Alleluja!

Waarom is dat leven van Christus voor zijne Bruid eene reden van zulk een jubel? Zij, beter dan iemand, begrijpt de beteekenis van den terugkeer van Jesus Christus tot het leven. Die terugkeer tot het leven, die Verrijzenis, is voor haar het bewijs der waarheid van haar geloof. Als Christus niet verrezen was, dan was haar geloof ijdel; want het was juist die Verrijzenis, die Hij had aangeduid als het alles afdoende bewijs van de waarheid der leering, die Hij verkondigde. Ware Hij dus in gebreke gebleven, dat bewijs te leveren, dan zouden ook zijne andere getuigenissen geen kracht of waarde hebben.

Nu is Hij verrezen; Hij heeft zijn woord ingelost; Hij heeft voor altijd zijne leering op onwrikbare grondslagen gevestigd!

Maar ook hare hoop op de toekomst is er door bevestigd. *Surrexit Christus spes mea*, Verrezen is Christus, mijne hope! Niet alleen is die verrijzenis het beeld en onderpand der verrijzenis van alle kinderen der Kerk; maar zij is ook het beeld en onderpand der verrijzenis van geheel de strijdende Kerk. Hoe dikwijls in den loop der eeuwen zou die Kerk evenals haar Goddelijke Stichter in een duister graf worden opgesloten; maar even dikwijls zal zij er glans- en glorierijk uit te voorschijn treden.

Hoe juichten de vijanden des Heeren, toen zij het zoover gebracht hadden, dat de groote, gehate Wonderdoener van Galilea, die hun een doorn in het oog en in het hart was, eindelijk aan het kruis was gestorven. Hoe verheugden zij zich, toen hij werd neergelegd in een gezegeld graf! Nu was het voorgoed gedaan met dien Leeuw van Juda! Opgesloten lag Hij in boeien, waaruit Hij niet meer ontsnappen zou! Gekortwiekt, neen, geknakt waren voor altijd de vleugelen van dien adelaar, dien zij in hunne netten gevangen waanden! Dwazen! Zij rekenden niet op de kracht van den arm Gods, die nooit verkort wordt! Den derden dag verbrak de Leeuw van Juda zijne boeien, de Adelaar verscheurde de netten, waarin zij hem verward dachten, en sterker en vrij er dan ooit, omdat Hij nu verheerlijkt was, verliet Hij het graf en keerde naar het leven terug.

Zoo zal het ook der Kerke gaan. Hare vijanden, die ook de vijanden van Christus zijn, belagen haar van alle kanten. Listig en sluw spannen zij hunne netten, een weefsel van logen, laster, en kwade trouw rondom die onschuldige. Ziet die belagers bij voorbeeld aan het werk in Frankrijk. Arme Kerk, hoe zult gij aan de strikken uwer belagers, die het *Ecrasez l'infâme* tot leuze hebben, ontkomen? Geen nood! Op 't oogenblik, dat de Kerk *schijnt* verstrikt in de netten harer vijanden, zal zij, — en die hoop leeft onuitroeibaar in haar binnenste, — evenals Christus, die netten verscheuren en reiner en vrijer, omstraald met den gloriekrans der overwinning uit den strijd te voorschijn treden. Daarom juicht zij heden; de Verrijzenis van Christus is het beeld en het onderpand harer eigen opstanding.

Juichen wij, hare kinderen, met haar! De vreugde onzer moeder is onze vreugde, gelijk in pas vervlogen dagen haar leed ons leed was, toen wij ons schaarden rondom den preekstoel, waar ons het lijden en de dood des Heeren zoo welsprekend werd verkondigd. **Maar juichen wij met een rein en gezuiverd hart, opdat onze Moeder over ons tevreden zij en ons uit- en inwendig gedrag geen wanklank doe hooren in den jubelzang der Kerk, of zooals de groote Paulus in zijne treffende beeldspraak zegt: „*Zuivert „u van den ouden zuurdeesem...... want „Christus, ons Paaschlam, is geofferd. Zoo „laat ons dan feestmaal houden, niet met „den ouden zuurdeesem, noch met den zuur„deesem van boosheid en slechtheid, maar „met ongedeesemde brooden van reinheid „en waarheid.*" (I Cor. V, 7—8).**

De Ruyter-feesten.

Curaçao mag trotsch wezen op zijn feesten; met eere kan de Ruyter-dag genoemd worden; het zal een schitterende bladzijde vullen in onze geschiedenis. **Het was een dag** vol **opgewekte geestdrift, waarop telkens onze echt vaderlandsche gevoelens uiting zochten, een dag ook waarop onze vaderlandsliefde krachtig gevoed werd en versterkt.**

Reeds 's avonds te voren wapperde de Hollandsche Driekleur vroolijk boven vele gebouwen, terwijl de leden der Curaçaosche Scherpschutters vereeniging, wier aantal in den laatsten tijd meer dan verdubbelde, in frisch, **nieuw uniform, voorafgegaan door een eerst onlangs samengesteld eigen muziekcorps, een wandeling maakten door de stad, overal het feest aankondigend met hun hoogschallende tonen.**

De feestcommissie, samengesteld uit de Groepsbesturen van „Onze Vloot" en het „Alg. Nederlandsch Verbond" meende, dat Curaçao op een bij uitstek nationalen feestdag — het huldigen van een vaderlandschen held, — zich zooveel mogelijk behoorde aan te sluiten bij de feestviering in het Moederland. Op denzelfden dag, waarop H. M. onze geliefde Koningin WILHELMINA **in gezelschap van Hoogstdezelver Koninklijke Moeder, Koningin** EMMA, **zich naar Amsterdam zoude begeven, terwijl Zijne Koninklijke Hoogheid Prins** HENDRIK **der Nederlanden naar Vlissingen reisde om deel te nemen aan de feesten, behoorde ook Curaçao den grootsten Nederlandschen vlootvoogd te herdenken. Om deze reden alleen werd Zaterdag 23 Maart, de officieele datum der feest-viering in Nederland, ook voor Curaçao als zoodanig vastgesteld, al bracht deze dag ook zijne bezwaren mede, daar het voor de Katholieken nog midden in den stillen Vastentijd was, zelfs de vooravond van Palmzondag, en het voor de Israëlieten een Rustdag was.**

Deze verklaring voegen wij hier aan toe, omdat het ons NA de feestviering gebleken is, dat de reden, waarom dit feest juist gezet was op dezen Zaterdag, nog niet overal bekend is.

Eindelijk was de feestdag dan aangebroken, en, gelukkig, wierp de Oranje-zon haar schitterende stralen over het feestelijk gestemde Curaçao. Een schot viel, en allerwegen ontplooide de Hollandsche vlag hare onbesmette banen. Het feest had een aanvang genomen. Zoo'n buiten-

Feuilleton.

St. Eustatiaansche Ditjes en Datjes.

Encyclopedie is eigenlijk geen **woord**, dat 'n lid van 't A. N. V. — **dat** ben ik — zoo maar klakkeloos **mag** neerpennen.

Niet alleen dat er bedroefd weinig menschen zijn, die dit antidiluviaal letterteeken zonder angst-aanjagende lippen-gymnastiek fatsoenlijk kunnen uitspreken, maar wat erger is, van die heel weinig menschen weten er nog maar 'n heele kleine portie, wat dat verschrikkelijk woord toch wel beteekenen mag.

Ik zou voorstellen 't in goed Hollandsch te noemen „Algemeen Wetenschappelijk Woordenboek." Staat er nog „geïllustreerd" voor, zet er dan achter „met plaatjes."

Zoo kan zelfs mijn staljongen 't verstaan.

Ik heb dat „Algemeen Wetenschappelijk Woordenboek met plaatjes" eens nageslagen, deels uit nieuwsgierigheid, deels om eens te zien of die Vivat's uitgeversmaatschappij nog al op de hoogte was van onze eilandjes in de Antillen.

En tot mijn spijt viel 't mij allesbehalve mee.

Mijn toch al luttel vertrouwen in zgn. neutrale boeken, kreeg weer 'n geduchte knak.

Daar staat in Deel III, pag. 1833 onder hoofd „Curaçao" 't volgende te lezen. Ik citeer letterlijk: „Het onderwijs laat zeer veel te wenschen over."

En 'n regel of wat verder:

„De overige eilanden (Aruba-Bo„naire-St. Martin, Saba en St. Eus„tatius) hebben geen enkele openba„re inrichting van onderwijs, wel bij„zondere (r. kath.) scholen, ten geta„le van 13, benevens 4 te Willem„stad."

Sic!!!

Zoo wordt de goe gemeente ingelicht, en natuurlijk wordt al dat positief beweer smakkend naar binnengeslikt, als zoete koek met sucade.

Ik zou toch wel eens gaarne willen weten bij wien die neutrale alweters informaties inwinnen.

Weerleggen die 5 regeltjes?

Neen hoor, daar heb ik geen zin in, daar acht ik heusch mijn tijd te kostbaar voor.

Dat ik indertijd niet op die Encyclopedie ingeteekend heb, beschouw ik als 'n buitenkansje, want voor mij zijn nu al die deelen, hoe mooi ook van buiten en van binnen, van luttel intrinsieke waarde.

Ik had ook gedacht wat stof op te diepen uit een dier boeken voor Amigoe-copie, maar dat viel ook al niet mee.

Toen ben ik maar op reis gegaan, op reis naar St. Kitts, op reis in 'n sleepje van ± 5 ton.

Na 5 lange uren dobberens op Sandy Point geland.

Als al je maagcargo nu en dan met 'n vaartje naar boven, en met 'n boogje weer omlaag geëxpedieerd is, zoodat 't koude zweet je uitbreekt, 't rondom je neus begint te blauwen, al 't fut uit je oogen is weggedoezeld en door 't uren lang liggen op 't harde dekje je op 't laatst in absolute onzekerheid verkeert omtrent de juiste grensscheiding tusschen je stoffelijk deel en de pitch-pine plank, dan is 't geen wonder, dat je God dankt, eindelijk weer vasten grond onder je voeten te hebben.

We — mijn medepassagiers en ik — zouden 2 dagen blijven, en natuurlijk hadden we wat sigaren bij ons, voor „private use", niet veel, 'n handje vol.

We vertelden zulks. **Met alle liefde** waren we bereid er inkomende rechten voor te betalen, maar 'n piepjong commissie had daar geen ooren naar.

We schenen iets verschrikkelijks bedreven te hebben.

Onmiddelijk werd er getelefoneerd naar Basse Terre, naar de Treasury. Vandaar vroeg men details.

Weer vlogen langs den draad nu onze namen en waardigheden, Franschen (sic) van St. Eustatius, etc, etc.

Nog niet genoeg! Wat we hier kwamen doen, hoe lang we bleven? en meer van die wissewassen.

Eindelijk mochten we gaan. In Basse Terre zou over ons lot beslist worden, ja misschien zou ons kapteintje wel in de doos gestopt worden.

Allemaal kale drukte!

De groote bazen hebben daar geen woord gekikt. Dat mannetje in Sandy Point ging zwanger van de idee „promotic maken", hij wilde daarom eens bijzonderen dienstijver toonen, zich eens uitsloven.

Toch had je au fond gelijk, maar 't ontbrak 'm 'n beetje aan tact, aan welk euvel, helaas, maar al te veel

gewoon schot 's morgens heeft altijd een buitengewone uitwerking.

't Is of men daardoor een electrischen schok krijgt, die u reeds vroeg in eene feeststemming stoot.

Deze feeststemming werd nog verhoogd, toen „De Prins der Nederlanden" vol majesteit onze haven binnenliep. Ook de overige stoombooten, goeletten en barken waren rijk gepavoiseerd, zoodat onze mooie haven er fleurig en keurig, echt feestelijk uitzag.

Honderden dan ook maakten zich op naar den Havenkant, om getuigen te zijn van het eerste nummer van het feestprogram, den roeiwestrijd. Er werd prachtig geroeid door matrozen, militairen en burgers; de kamp was kort maar hevig.

De uitslag van den roeiwedstrijd was als volgt:

I°. *Voor Militairen.* 1ste prijs TIELE, 2°. prijs v. D. MEER, 3°. prijs LANGEVELD 4°. BIESHAAR.

II. *Voor de Marine* 1ste prijs Marinier DRENTH. 2°. prijs Kwartiermeester BROKS, 3°. prijs Matroos KORVER.

III. *Voor burgers.* 1ste prijs Bemanning der sloep van de *Hirondelle.* 2°. prijs door die van de boot van den heer LUIS ACEBETO URBANEJA.

Om kwart voor negenen trokken de troepen van het garnizoen uit het fort om groote parade te houden.

De Gouverneur in ambtsgewaad hield de inspectie en voor het front staande sprak ZHEG. de manschappen toe, hen wijzende op den armen touwslagersjongen, die door inspanning van eigen kracht het toch gebracht had tot Admiraal.

Na de parade trokken twee muziekkorpsen onder het spelen eener vroolijke marsch, naar de twee tegenovergestelde uiteinden der stad: De muziek van het Garnizoen naar het plein Concordia, de kapel van de „Kortenaer" naar Otrabanda tot voor het huis van den Heer DE VRIES (Cas Corá). Op het plein Concordia, kwamen een 500 kinderen: jongens en meisjes van Openbare, Zusters en Fratersscholen bij een; op Otrabanda ook omstreeks 300 en onder de tonen eener opgewekte melodie, stapte die Hoop des Vaderlands, in blijde verwachting en in volmaakte orde, onder geleide van onderwijzers en onderwijzeressen, naar een en hetzelfde punt: het versierde Gouvernementshuis. Boven tegen het frontispice hing het geschilderde portret van De Ruyter, geharnast en met den bevelhebber staf in de hand, het werk van den heer PAULINI, een der Soldaten van het garnizoen. De muziek-kiosk was insgelijks versierd.

Rondom die kiosk nu schaarden zich in dichte rijen de kinderen, allen in 't wit gekleed en getooid met een oranje-sjerp en een vlaggetje in de hand. Dat was niet alleen voor hun Ouders een verrukkelijk gezicht, maar allen die het zagen waren opgetogen; want met duizenden kwamen zij den veelkleurigen stoet gadeslaan en toejuichen. Dat was een echt feestnummer van het rijke program.

Terwijl de kinderen zich voor het Gouvernements-huis opstelden, wilde de Gouverneur op plechtige wijze de feestcommissie ontvangen bij welke receptie genoodigd waren de ambtenaren met hunne Dames alsmede de Hoofden der openbare en bijzondere scholen. Toen de genoodigden zich aan weerszijden van den Gouverneur hadden geschaard ontving Z. H. E. G. de leden der feestcommissie en hield daarna eene redevoering, die beantwoord werd door den voorzitter der feestcommissie MOZES S. L. MADURO, die in zeer welgekozen bewoordingen het gedenkwaardige van den dag deed uitkomen. Geheel natuurlijk eindigden beide sprekers met een „Lange leve de Koningin, Lang leve de Prins!"

Daarna werd de eerewijn aangeboden.

Nu hief buiten de Heer BOSKALJON zijn maatstok omhoog en meer dan 700 paar oogen hingen daaraan. Zuiver en helder zongen de kinderstemmen een vijftal oude en nieuwe Vaderlandsche liederen op het feest betrekking hebbende. Dat was wezenlijk mooi en hartverheffend. Gedragen op de tonen der muziek en op de vleugelen van den wind, klonken de melodieën over de stad en wekten overal bewondering niet alleen voor den zang der kinderen, maar ook voor het geduld der onderwijzers en onderwijzeressen, die zulk ensemble wisten te verkrijgen.

Weer begeleid door dezelfde muziekkorpsen, stapten de kinderen met kleine stapjes naar Otrabanda en Pietermaai, naar hunne respectieve scholen; want daar zouden zij, na zooveel vermoeienis en zonnebranden, op kosten der feestcommissie worden onthaald. Nu dat hadden ze ook wel verdiend, na hetgeen ze tot opluistering van het feest gedaan hadden.

Te elf uur gaf de Club „de Gezelligheid," die hare tradities van Vaderlandsliefde en beleefdheid weet hoog te houden, eene keurige receptie in de bovenzaal der Societeit. In het midden van die zaal onder een baldakijn en tusschen trofeeën hing een door den heer P. VAN KOETSVELD prachtig uitgevoerde crayonteekening van de Ruyter, aan weerskanten stonden de emblema's van Land- en Zeemacht. De Gouverneur werd verwelkomd door den Heer MÖLLER, president der Gezelligheid, daarna hield de Heer HAIM HENRIQUEZ de feestrede; ook werd nog gesproken door den Heer M. S. L. MADURO, door den Heer HISSING, Commandant van H. M. „Kortenaer", door den heer MORDY HENRIQUEZ enz.

Intusschen gaven de Weesjongens van Santa Rosa een Concert in de kiosk van Otrabanda. Altijd trekt die sympathieke muziek der weeskinderen het publiek op buitengewone wijze; nu brachten ze er met hun keurig program op Otrabanda het hunne toe bij om de feeststemming te verhoogen en de gewekte geestdrift gaande te houden.

Om drie uur des namiddags begon er weer heel wat beweging in de stad te komen.

Een schip, opgetuigd als het admiraalschip van De Ruyter, zou met den grooten Admiraal aan boord, naar het fort komen. Om 3 uur vertoonde zich eerst een rijtuig met een reus als koetsier, deftig in gezelschap van een palfrenier, beiden gekleed in Costuum der 17e eeuw, met steek en lange staartpruik. Zij reden naar het fort, om daar den Admiraal op te wachten.

Weldra schoot met volle zeilen een ranke en blanke driemaster vooruit met hoog opgewerkte achtersteven, en breeden spiegel, waarop de wapens der Zeven Provinciën, met drakenkop en lantaarn Dapper loste hij links en rechts kanonschoten.

De brug ging wijd open; voor het Gouvernementshuis werd gemeerd. Daar was een looper gelegd van den waterkant naar het wachtende rijtuig.

Eindelijk daar stapt de Admiraal, geharnast en gepruikt, volkomen in den stijl der dagen van de Ruyter, aan land, omringd van zijn vice-admiralen, schout-bij-nachts, en manschappen, terwijl uit het fort een eerewacht van soldaten naar buiten kwam en het geweer presenteerde.

Hartelijk en welsprekend werd hij door den President der feestcommissie uit naam der hem omringende leden welkom geheeten; waarop de Ruyter uitstekend antwoordde. Zijne manschappen en soldaten presenteerden het geweer en de Ruyter werd naar het rijtuig geleid. JAN COMPENIE plaatste zich achter de statiekaros om zijn grooten meester overal trouw te volgen. De optocht begon op het sein van een kanonschot, dat op het fort werd afgevuurd. De Ruyter neigde koninklijk de verbaasde menigte toe en had met zijne manschappen veel bekijks. Maar niet minder de Neptunus-wagen, waar Neptunus, omringd van tritons, een rijken zegen van meel en roet verspreidde, en van waaruit het peillood om menigen hals geslingerd werd. Aan den onafzienbaren optocht namen deel de manschappen van de „Kortenaer" met muziek, de scherpschutters met muziek en het garnizoen met muziek; in rijtuigen volgden de feestcommissie, de officieren van land- en zeemacht, enkele particuliere rijtuigen en eene eerewacht te paard. Naast het portier van ieder rijtuig liep een infanterist. Zoo kwam de stoet aan op het plein van Pietermaai. Daar was tegen de kiosk een fraaie versiering aangebracht, die tot middelpunt had het meer dan levensgroote portret van den grooten admiraal, wederom geteekend door onzen veelbelovenden artist, P. VAN KOETSVELD. Voor dat portret was een spreekgestoelte opgericht. Toen allen zich rondom het portret geschaard hadden en ook de Gouverneur met echtgenoote was aangekomen, besteeg de Heer TOURS, luitenant ter zee, het spreekgestoelte en hield daar met forsche stem en krachtig gebaar eene gloedvolle rede, waarin hij de grootheid van het karakter van de Ruyter onder alle opzichten deed uitkomen en beloofde, dat als ooit weer het Vaderland in gevaar zou komen, dat dan nog altijd de Marine dáár was, om de voetstappen van de Ruyter te drukken. Een donderend applaus, dat nu en dan erg bedenkelijk werkte op de zenuwen der paarden van sommige eerewachten, onderbrak meermalen en besloot de redevoering van den Heer TOURS.

Op de brug had er iets plaats, dat alleraardigst was. Neptunus zat op zijn wagen. Op dienzelfden wagen zaten ook jonge matrozen, die de linie nog nooit gepasseerd waren. Deze werden ingezeept en pardoes in de haven geslingerd, waaruit zij zich echter wisten te redden, onder het gejuich der toeschouwers, die de druipenden met open armen ontvingen. Ook gedurende den optocht werden een paar matrozen met roet in gewreven, tot groote hilariteit van het publiek.

Om half zes was de optocht afgeloopen en begon weer een concert op Otrabanda door de Weesjongens van Santa Rosa. Een talrijk publiek woonde die uitvoering bij.

's Avonds om 8 uur plechtige receptie in de Club „Curaçao" op Pietermaai. Daar zou de feestcommissie den Gouverneur ontvangen. Het gebouw was in- en uitwendig prachtig verlicht, twee muziekkorpsen stonden aan weerskanten van den ingang. Ook rondom de portretten van De Ruyter voor het Gouvernementspaleis en op Pietermaai schitterde een krans van electrische lichtjes. Het Klooster der Eerw. Paters Dominikanen droeg in zijn frontispice drie mooie transparenten met de Initialen van den grooten Admiraal en de jaartallen 1607-1907. De Societeit „De Gezelligheid" was a giorno verlicht.

Plechtig werd de Gouverneur ontvangen, die in zijne beantwoording aan den onuitputtelijken Heer MOZES S. L. MADURO mededeelde, dat hij een telegram aan H. M. de Koningin had gezonden, waarop dien eigen avond reeds antwoord ontvangen was, ongeveer luidend:

„De Prins en ik betuigen dank voor geestdriftige deelneming.

WILHELMINA."

Een donderend applaus volgde op

Engelsche koloniale ambtenaartjes mank gaan.

Ik mag anders in 'n heeleboel dingen de Engelschen wel.

Vergelijk nu b. v. eens Statius met St. Kitts. Precies dezelfde poreuze vruchtbare vulcaangrond, laat 't zijn overvloediger regen op St. Kitts, maar ook hier is toch de regenval in 't algemeen voldoende.

In 't vorig jaar werd er verscheept van St. Kitts 15.198 tonnen suiker en 326, 458 lbs. katoen. En hier op Statius waar suikerriet even goed, en katoen nog veel beter groeit?

Nihil!!!

Suiker natuurlijk niet, omdat al onze suikerfabrieken ruïnes zijn, al sedert jaren niet meer werken.

Geen katoen, omdat...... ja omdat ze heel eenvoudig niet aan 't katoenplanten willen.

Versta mij goed.

Ik blijf steeds van opinie, dat in veeteelt op grooteschaal gerugsteund door gouvernement of flink kapitaal het heil van Statius gelegen is, maar daarom gooi ik landbouw voor hier volstrekt niet heelemaal weg.

Daar kan op dit gebied nog zoo heel veel meer gedaan worden.

Neem b. v. eens 't lemoentje dat hier weelderig groeit, zelfs zonder eenige verzorging.

In Amerika is dat limoensap nu schatten waard. Op St. Kitts heeft 't Gouvernement er 'n 175 pond sterling voor uitgetrokken, om die industrie te steunen.

Maar hier laten ze liever die limoentjes verrotten, dat is wel zoo „easy."

De Statiaansche „Ricinusolie, in Holland chemisch onderzocht, is van uitstekende qualiteit bevonden.

Ga waar ge wilt, in de country overal ziet ge prachtig gebladerde ricinusplanten, zelfs in spleten van vervallen muren.

De jongens maken van die plant 'n soort van proppenschieter, dat is wel zoo voordeelig.

En zoo gaat 't hier met nog 'n heeleboel andere dingen, te veel om op te noemen.

Treurig, maar waar!

En je keert, na twee dagen veel gezien en gedacht te hebben, weer van St. Kitts terug, en ge zijt deez' keer eens niet zeeziek.

En langs de kust varend, verlustigt zich je oog in de groenende goed bebouwde landdouwen, in de prachtige wegen, en in de alomme volop in werk zijnde suikerfabrieken.

Eindelijk ploft je scheepje 't kanaal weer in. Nog 11 mijlen zeilens, en je ben weer bij moeder's pappot.

En je staart peinzend op die immer aanzwellende bouken van groenziltige golven, peinzend over zoo heel veel wat geen pen ter wereld vermag te beschrijven.

Over diezelfde bodemlooze diepte voeren weleer de zoo talrijke vloekschepen met hun menschenlading, arme wezens weggerukt van al wat hun dierbaar was in het verre Afrika; hier verdronk zoo menig negerslaaf, in zijn poging om zwemmend die Statiaansche hel op aard te ontvluchten, in 't gezicht van de kust die hem vrijheid en 'n menschwaardig bestaan beloofde; door deez' zeeën zeilde Rodney's vloot met roofbuit beladen, hier werd zoo menig slag geleverd, zoo menig kaperschip in den grond geboord, hier golft de zee reeds jaren even majestueus-ongevoelig over duizenden van lijken van arme verongelukten.

Wie weet of deez' wateren ook niet eenmaal ons graf zullen zijn!

Slechts één plank die losspringt van ons nietig sloepje, en diezelfde wateren openen zich en sluiten zich, en in eenige minuten is alles gedaan.

Waarom ook wij niet, als zoo menig ander?

„Media vita in morte sumus, staat er ergens geschreven.

St. Kitts doezelt langzaam weg, Statius Quill dringt pompeus al meer en meer naar voren.

De wind giert in ons zeiltje, we vliegen 't kanaal uit en Statius' kust langs.

Wat 'n verschil!

Wildernis, allemaal wildernis zoo ver je zien kunt.

'n Koebeest bulkt ons 't eerste welkom toe.

Dat is 'n „Omen" prevel ik.

Zou er nu toch heusch niets meer van deez' rots te maken zijn?

Geduld!!!

* * *

Ik zou hier gevoegelijk kunnen eindigen, want dat woordje „geduld" dunkt mij 'n waardig slot.

Maar daar zit me nog wat op mijn hart en dat moet er af, want „al wat me op 's harten grond leit, dat welt me naar de keel".

'n Tijdje geleden heeft men mijn geschrijf in de Amigoe iet of wat blameerend „té modern" geheeten.

Ik heb dat natuurlijk voor kennisgeving aangenomen.

Die persoon schijnt echter niet op de hoogte van de draagkracht van zgn. moderne litteratuur. Daarom hier 'n staaltje dat heusch geen fantasie is. Ge kunt 't vinden in een der oude afleveringen van de „Jonge Gids."

't Moet 'n indruk geven van 't Amsterdamsche Café Riche:

Attentie!

„Lodder, klodder, klodderkop met
„dompig-grijze oogen; lodder, klod-
„der klodderwang; lodderwang, klod-
„dersnor, loddermond, lodder klod-
„der klodder. Jonge heeren met prie-
„melsnor en pruimenmond; ze wrijven
„in hun handjes en hebben 't haar
„recht op gekamd. Hun das is van 'n
„mooie kleur en ze eten broodje met
„een vleeschje. Kop, lopje; koffiekop-
„je; heertje van rechtop; heertje met
„een winterjas, winterjas van duffel,
„heertje kopje koffiekop, heertje met
„een zuchtje; heertje, heertje heen
„en weer, heertje hier en ginder, heer-
„tje met een stalen snuit, van een
„smeerglad snuitje; koffieheertje,
„koffiesnuitje, winterjas, tafelpoot."

En voor dien klinkklaren onzin had n. b. de Holl. Revue nog wel een goed woord over.

Als ik zulk 'n lodderkloddercopie naar den redacteur van den Amigoe stuurde, dan zou die goeie man me zeker rijp achten voor Monte Christo.

Neen, modern ben ik niet, zeker niet té modern, zooals die criticaster beweert.

Wat dunkt U???

JAN PAUL.

St. Eustatius, 13 Maart. '07.

deze woorden. Vuurwerk werd afgestoken en de gezondheid gedronken van Koningin en Prins. Nog menige toast werd ingesteld op het Bestuur der Club „Curaçao", op allen, die medewerkten met de feestcommissie, op de Onderwijzeressen en Onderwijzers, die met zooveel moeite de kinderen hadden voorbereid voor de feestliederen, op den heer TOURS, feestredenaar, op den Eerw. Heer ZWIJSEN, dichter, enz. enz. Voor allen wist de Heer MOZES S. L. MADURO het juiste woord te vinden, dat weerklank vond in de harten en gevolgd werd door geestdriftige *Hoerah's*.

Te 9 uren plechtige taptoe, uitstekend uitgevoerd en rondgang door de stad van de muziekkorpsen van Marine, en Landmacht met bengaalsch licht en toortsen.

Het Curaçaosche volk heeft getoond hart te hebben voor de groote mannen van het Vaderland, inzonderheid voor dezen, den grootsten onder de grooten. Het was dien dag een echte algemeene feestdag, van grooten en kleinen, van hoogen en lagen, van geestelijken en leeken, van militairen en burgers, van mannen en vrouwen, allen werkten in de beste harmonie samen tot één doel: de verheerlijking van een groot en edel mensch, die eenmaal het vaderland redde en waardig is te leven in de herinnering van den nakomeling.

De feestcommissie heeft alle eer van haar werk. Door het verspreiden van duizend portretten van De Ruyter, en honderden liederen zal de herinnering aan dezen schoonen dag nog lang voortduren. De fotografen SOUBLETTE & FILS hebben eenige kiekjes genomen, waardoor het gemakkelijk zal vallen de voornaamste momenten der feestviering ons weer te binnen te roepen.

Ingezonden Stukken.

Tegemoetkoming van het A. N. V.

„Op de Bestuursvergadering van Maandag 14 Januari ll. werd met algemeene stemmen besloten, om een gezamenlijk bedrag van f 500 ter beschikking te stellen voor jongelieden van de eilanden Bonaire, Aruba, Saba, St. Martin en St. Eustatius, teneinde deze jongelieden, nadat zij op hun eiland lager onderwijs hebben genoten, door eene tegemoetkoming in de gelegenheid te stellen op *Curaçao* uitgebreider onderwijs te kunnen gaan genieten.

Het bestuur heeft zich daarbij laten door de overweging van het feit dat de kinderen der meer gegoeden en ambtenaren op die eilanden niet meer kunnen genieten dan lager onderwijs en de ouders hunne kinderen aldaar dus geene opleiding kunnen geven overeenkomstig hun stand. (AMIGOE, 19 Jan. 1907.)

De bewoners van de Bovenwindsche eilanden zullen het Groepsbestuur zeker zeer dankbaar zijn, dat bij het beschikbaar stellen dezer tegemoetkoming ook gedacht is aan St. Martin, Saba en St. Eustatius.

Door deze tegemoetkoming geholpen zal men later ook kunnen medingen naar de ruimere studiebeurzen van het Verbond om in Nederland hoogere opleiding te genieten. Het bewustzijn van stameenheid op te wekken en te versterken onder de wijd en zijd verspreide Nederlanders is een voornaam doel van het Verbond, zoo ook zien wij hier met vreugde, dat de Groep „Nederlandsche Antillen" meer eenheid brengen wil onder de bewoners der verschillende eilanden onzer Kolonie.

Vroeger zoude men bij een dergelijke tegemoetkoming nimmer gedacht hebben aan de Bovenwindsche eilanden, evenmin als het Hoofdbestuur het mogelijk schijnt te achten, dat reeds nu een bewoner van die eilanden in aanmerking kan komen voor de studiebeurzen. Daar is dus voor ons thans een groote reden tot vreugde en dankbaarheid, dat wij toch eindelijk ook eens medegeteld worden, als er van de *Kolonie* Curaçao sprake is.

Wij zijn echter wel dankbaar, maar niet voldaan.

Men houde 't mij ten goede, als ik meen een bedenking te mogen maken tegen *het feit*, waarop de tegemoetkoming der Groep is gebaseerd. Op 4 van de bovengenoemde eilanden zouden de kinderen bezwaarlijk meer uitgebreid lager on-

derwijs kunnen ontvangen, niet zóó te St. Martin. Daar is wel degelijk gelegenheid voor dergelijk onderwijs. Er is weliswaar geen vaste cursus, maar dit is alleen toe te schrijven aan 't ontbreken van leerlingen. De onderwijskrachten met de vereischte akten zijn hier wel degelijk aanwezig. 't Verleden is daar ten bewijze, dat jongelieden op verlangen, geheel of ten deele, meer uitgebreid lager onderwijs ontvangen hebben bij de Eerw. Zusters Dominikanessen.

Nu is die sympathieke daad van het Groepsbestuur door de ingezetenen van ons eiland zonder twijfel op hare waarde geschat, maar aanstonds werd de aanmerking gemaakt, dat f500 voor 5 eilanden niet veel is, zoodat men bevreesd schijnt van het aanbod gebruik te maken.

Om nu het nut der bedoelde tegemoetkoming niet geheel of gedeeltelijk te doen mislukken, zou ik willen voorstellen, om onder dezelfde voorwaarden aan jongelingen der Bovenwindsche eilanden de gelegenheid voor meer uitgebreid lager onderwijs te *St. Martin* open te stellen. Hierdoor worden niet alleen de kosten van de reis naar Curaçao gespaard, maar vooral aan zulke leerlingen gelegenheid gegeven goedkooper *kost en inwoning* te verkrijgen, daar zij eerder familieleden of vrienden te St. Martin zullen vinden dan op het eiland Curaçao.

G.

NB. Wij zijn ten volle overtuigd, dat bij een aanvrage in den zin van onzen geachten Inzender het Groepsbestuur daarvan zeer zeker goede nota zal nemen en hopen daarom, dat de vereischte aanvrage nu met de „Christiansted" zal inkomen, anders is het te laat, daar uiterlijk tot 1 Mei gewacht zal worden met de toekenning der tegemoetkoming.

Red. Amigoe.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Kerkelijke Berichten.

✠ De Eerw. Paters Dominikanen onzer Missie hebben een zwaar verlies geleden. Zondag 3 Maart is in Nederland in het hoofdklooster te Huisen overleden de Zeereerw. Zeergel. Pater THOMAS VAN HOOGSTRATEN, de glorie en roem der Hollandsche Provincie. Pater VAN HOOGSTRATEN was niet alleen een fijne theologant, hij was Magister in de H. Godgeleerdheid, maar ook een krachtig denker, keurig dichter en rijk begaafd proza-schrijver. Zijn naam heeft een zuiveren klank in onze letterkundige wereld, zijn gezag wordt door allen erkend en geëerbiedigd. De weinigen, die het groote voorrecht genoten als dankbare leerlingen aan zijn voeten te mogen nederzitten konden meermalen de gelukkige getuigen wezen, hoe hoog zijn geest zich verhief, hoe helder zijn oog zag, hoe klaar de meest diepzinnige vraagstukken voor hem open lagen.

Pater VAN HOOGSTRATEN was een der weinig bevoorrechte, teedervoelende zielen, die evenals de groote DANTE in dichterlijke bezieling geleid werden door BEATRICE en opgevoerd tot in de geheimenissen Gods. Zijn sterven was een zacht overgaan van het geloof naar de aanschouwing, waar het Eeuwige Licht hem verlichte.

⁂

✠ Wederom is op *Welgelegen* eene religieuse gestorven.

Donderdag der vorige week des nachts om twee uur gaf de Eerw. Soeur MARIA ARCADIA hare ziel aan God weder na eene lange en smartelijke ziekte.

Soeur MARIA ARCADIA, in de wereld mej. ALEXANDRINA MALMBERG werd geboren in Suriname den 6den Februari 1851, trad in de Congregatie der Eerw. Z. Z. Franciscanessen en deed hare plechtige professie te Rozendaal den 29sten Juni 1881.

Zij kwam naar Curaçao den 7den Sept. 1886 en is in verschillende scholen van Aruba, Bonaire en Curaçao als onderwijzeres werkzaam geweest.

Het laatste jaar was Soeur ARCADIA te Barber, en toen zij in December jl. naar *Welgelegen* terugkeerde, gevoelde zij zich reeds ongesteld.

Hare ziekte nam hand over hand toe, totdat de dood een einde maakte aan haar smartelijk lijden, om haar te brengen naar de Hemelsche glorie, waar de eeuwige rust, naar wij hopen, reeds haar deel is.

⁂

Verleden Zondag was het groot feest op Montecristo. De Eerw. Zuster NORBERTA vierde den 40sten gedenkdag harer religieuze professie. Tot nu toe konden de Zusters van het Hospitaal nog nooit een *gouden* professie-feest vieren. Het opofferende werk der ziekenverpleging verteerde te spoedig hare krachten; allen stierven alvorens de 50 professie-jaren te bereikenen. Daarom werd verleden Zondag een begin gemaakt met het vieren van een 40 jarig jubilé. Zuster NORBERTA was de eerste, wie dit voorrecht te beurt viel.

God zegene de goede Zuster NORBERTA en spare haar nog vele jaren hier beneden en schenke haar eenmaal de kroon van glorie in den Hemel.

De Ruyter leeft nog.

Onwillekeurig zal gedurende de groote feestelijkheden bij velen de treurige gedachte zijn opgekomen: De Ruyter is dood, onze groote mannen zijn gestorven, de glorie van Nederland is voorbij.

Terwijl Nederland, vooral door zijn rijken handel in de zeventiende eeuw vooraan stond als zeevarende mogendheid, zijn thans ook andere landen tot diezelfde macht gekomen en hebben ons zelfs overtroffen, omdat de Nederlandsche grond slechts weinig uitgestrekt is in vergelijking met de grootere landen en onze bevolking door de overige Europeesche Staten in zielental verre wordt overtroffen. Maar toch is ons klein land nog groot in alles, waarin een klein volk waarlijk groot kan wezen. Onze handel en industrie is nog van flinke beteekenis, onze koopvaarders, doorklieven nog verschillende oceanen, onze Koloniale Bezittingen wekken nog de afgunst op der groote Mogendheden. In Nederland en zijn Koloniën heerscht overal vrede, voorspoed en geluk.

Maar wat ons vooral trotsch doet zijn op ons volk: onze volksaard is nog niet veranderd. De onversaagde heldenmoed van een De Ruyter leeft nog onverzwakt voort. Ten duidelijkste is dit gebleken bij de ontzettende ramp welke een maand geleden de *Berlin* getroffen heeft. Dat er nog veertien menschenlevens gered zijn is te danken aan den waren onvervalschten heldenmoed der Hollanders. Geheel de beschaafde wereld ziet met eerbied op naar de koene redders, die heldendaden verricht hebben bij de Hoek van Holland.

De Ruyter leeft nog onder ons.

Op Zondag 24 Maart, den eigenlijken geboortedag van Michiel Adriaanszoon De Ruyter, zijn ook die helden gehuldigd in onze Kolonie.

Door den vertegenwoordiger van den Koninklijken West-Indischen Maildienst, de heer H. P. DE VRIES, werd de Gouverneur, de officieren van zee- en landmacht en de feestcommissie uitgenoodigd om op dien dag aan boord te komen van „De Prins der Nederlanden." Kapitein M. VAN DER EST ontving hen allen zeer hoffelijk en daar werd door den

heer DE VRIES, namens den Kapitein, een hartelijken dronk gewijd aan Z. Koninklijke Hoogheid den Prins der Nederlanden, en de moedige redders van de schipbreukelingen der *Berlin*. De H. E. G. Heer Gouverneur bracht in dank een heildronk uit op den bloei van den K. W. I. M., waarop allen zich van harte gaarne aansloten.

Officieele Berichten.

Volgens van Zijne Excellentie den heer Minister van Koloniën ontvangen bericht is aan den heer P. EUWENS, Roomsch-Katholieke Geestelijke van den 2n. rang op Bonaire, thans met verlof in Nederland, tot verder herstel van gezondheid, eene verlofsverlenging voor den tijd van ééne maand verleend.

* *

Bij Gouvernements-beschikking is:

1°. met ingang van 1°. April 1907, ter vervanging van het alsdan periodiek af te treden lid van den Raad van Toezicht op de Koloniale Postspaarbank, den heer C. G. DE HASETH Cz., als zoodanig benoemd de heer C. S. GORSIRA JPEz.

2°. met intrekking van het sub 2°. van de Gouvernements–beschikking, dd. 14 Maart 1907, n°. 167, waarbij de heer H. J. T. BOOMGAART, hoofdcommies ter Gouvernements-Secretarie, tijdelijk belast is met de waarneming der functiën van Gezaghebber van Aruba, de heer H. J. BEAUJON, Gezaghebber van Saba, thans met verlof op Curaçao, met ingang van den dag, waarop hij de betrekking zal hebben aanvaard, tijdelijk belast met de waarneming der functiën van Gezaghebber van Aruba.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Dolores Araujo, Elisabeth Bostos, Terasa Calvo, Felomina Croes, J. M. Curiel, Cornelio Delguil, Dolorita Dijkkop, Enrique Garcia Jauer, A. Gersi, Feres Huloe, Magdalena Lopez, Clara B. de Mendoza, Jacob Moreno, Calin Namias, Abraham Neumann, Trinita Peres, Ricardo Rodriguez, A. C. Suarez, Isaac Suic, C. G. Tichelaar a/b Hr. Ms. „Gelderland" (2). Rode van Dissel & C°., Felesi Veres, J. C. L. Verhagen, en Pedro 3. Walter.

Aangeteekende stukken: Jacobo Cuales, M. Fidelia Hart a|c Luis Leent, Abigail Salas a|c Moises Salas en Benito Gordils, Colon (rebut) verzonden door Maria Wilhelms.

Niet voor bestelling of verzending vatbaar de volgende drukwerken geadresseerd aan: Hipolito Aumillon, Badaracco, Consul Venezolano, Luis Duarte Col, J. & H. D. C. Gomez, Caracas, A. J. C. Krafft, Alberto Ramirez, en Aristides Telleria.

Koloniale Stoomvaartdienst.

Wijziging in het vaarplan van het Stoomschip „Christiansted" voor de maand April.

van Curaçao, Woensdag, April 3, of Donderdag April 4, n. m.
van Aruba, Donderdag, April 4, n.m., of Vrijdag, April 5, v. m. 9 uur.
van Curaçao, Vrijdag, April 5, v. m. of n. m. 11—12 uur.
van Bonaire, Vrijdag, April 5, n. m., of Zaterdag, April 6, v. m.
van Curaçao, Zaterdag, April 6, v. m. of n. m.
van St. Thomas, Dinsdag, April 9—naar St. Martin, Saba, St. Eustatius en St. Kitts.

Regenval.

Gedurende de maand Februari.

	mM.
Fort Amsterdam	27
Plantage Savonet	0
„ Knip	11
„ Klein Sta. Martha	0
„ Siberie	49
Morgenster	32.5
„ Gr. St. Joris	37.1
„ Fuik	36.2
Beekenburg	18.3
„ Noordkant	10.5

Muziek.

Met het oog op de Goede Week, is het aangekondigd afscheidsconcert van het muziekkorps van Hr. Ms. „Kortenaer" uitgesteld tot 1 April (2den Paaschdag) des avonds van 7½ tot 9½ uur, in de kiosk aan de Overzijde.

De Katholieke bevolking van Curaçao is zeer dankbaar voor deze attentie.

* *

Zoo blijft de feeststemming er in!

Woensdag a. s. om 7,30 uur muziekuitvoering in het Paviljoen Wilhelmina (Molenplein) volgens onderstaand programma.

Opnieuw worden wij verrast door twee nieuwe uitvoeringen.

PROGRAMMA.

1. Oranje boven! Marsch. Feremans.
2. Lustspiel Ouverture Kéler–Béla.
3. Souviens toi. Valse E. Waldteufel.
4. Une Soirée á Trianon. Fant: (1 uitv.) O. Coquelet.
5. The Picador Marsch. J. Sousa.
6. Potpourri sur „Norma" Bellini.
7. El Tulipan. Mazurka C. Ulder.
8. Mis Felicitaciones. Danza. (1 uitv.) C. Boskaljon.

H. M. Kortenaer.

Maandagavond zal de Gouverneur een afscheidsdiner geven aan den Kolonel en de Officieren van de *Kortenaer*.

Dinsdagavond van vijf tot half acht zullen de officieren van de *Kortenaer* een afscheidsreceptie geven aan hunne vrienden en bekenden. De *Kortenaer* zal gemeerd zijn vlak tegenover „De Gezelligheid."

Woensdag zal de *Kortenaer* ons verlaten. Voor Martinique wordt de *Gelderland* afgewacht, welk schip omstreeks 20 April hier verwacht kan worden.

Meer dan drie jaar lang lag de *Kortenaer* in onze haven gestationeerd, zoodat er een band van vriendschap ontstond tusschen de bemanning en de bevolking.

Van harte roepen wij allen toe: Vaarwel! Voorspoedig reis en behouden tehuiskomst!

Postspaarbank.

Gedurende de maand Februari werd ingelegd ƒ 8,662.67 en terugbetaald ƒ 9,009.40½. Dat gaat den kreeftsgang, maar, gelukkig, alleen in de stad, waar ruim duizend gulden meer werd teruggevraagd dan ingebracht.

De buitendistricten van Curaçao hielden zich ditmaal uitstekend.

Ingebracht werd in:

2de district	ƒ 89
3de „	44
4de „	10
5de „	97,50

Ook op Bonaire, St. Eustatius en St. Martin ging het goed. Ingebracht werd op.

Kralendijk (Bonaire)	ƒ 103,83
Rincon „	11,50
Oranjestad, St. Eust.	93.
Philipsburg, St. Martin	1,224,63

Op Aruba en Saba werd ook meer terugbetaald dan was ingebracht.

	Ingebracht	Terugbetaald
Oranjestad (Aruba)	ƒ 173.25	ƒ 372.81
Bottom (Saba)	77,50	76.48
Windwardside „	26	150

Ingezonden Mededeelingen.

Advertentien.

G. B. Dussel en Echtgenoote

geven kennis van de geboorte van hunne dochter

Geraldine Bertha Ferréna.

Curaçao 28 Maart 1907.

LET OP!

Ondergeteekende neemt hierbij de vrijheid het geeërd publiek zijne diensten aan te bieden.

J. L. C. MONSANTO,
Praktizijn.

Drukker:
ALFREDO F SINTIAGO

Bekendmaking.

De publieke verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar-* en *Beleenbank* van den 1sten September 1905 t|m 28 Februari 1906, onder N°. 8339 T t|m N°. 5849 U, zal plaats hebben op DONDERDAG den 4den April en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, den 6 Maart 1907.

De Voorzitter.
A. JESURUN.

Het Bestuur der Groep:
Nederlandsche Antillen van het A. N. V.

maakt bekend dat een gezamenlijk bedrag van

500 Gld.

beschikbaar gesteld zal worden voor jongelieden van de eilanden Bonaire, Aruba, Saba, St Martin en St. Eustatius, ten einde deze jongelieden, nadat zij op hun eiland lager onderwijs hebben genoten, door eene

Tegemoetkoming

in de gelegenheid te stellen op Curaçao uitgebreider onderwijs te kunnen gaan genieten.

Ouders of voogden, die hun zoon of pupil voor deze beurs in aanmerking wenschen te brengen, worden verzocht zich daartoe vóór den 1°. Mei a. s. schriftelijk te wenden tot den Groepssecretaris.

De aanvragen moeten vergezeld gaan van de noodige inlichtingen omtrent de jongelieden, zooals: leeftijd, welk onderwijs reeds genoten is, welke school op Curaçao zij wenschen te volgen (openbare of bijzondere school), welk bedrag men zelf voor de opvoeding van zijn zoon of pupil beschikbaar heeft en welk bedrag daarbij als tegemoetkoming wordt verlangd, enz.

Uit de opgegeven jongelieden, zal eene keuze van meerderen gedaan worden. Verdere inlichtingen worden verstrekt door de vertegenwoordigers op de eilanden.

Willemstad 15 Januari 1907

Namens het Groepsbestuur,
de Voorzitter: MORDY C. HENRIQUEZ
de Secretaris: J. A. SNIJDERS JR.